

Lackfi János: Bűvészeknek lenni

Bűvészeknek lenni szórakoztató
ha hazamegy s rögtön ledobja
aktatáskáját, tarka kendő
lesz belőle, mely könnyű füstként
elenyészik, nem dobban földre
kézelőjéből jó tucatnyi
tojást szed elő, megebédél
és kezéből a szürke újság
postagalambként tovaröppen
ha akar, még a mennyezetre
is lefekhet, hogy ott aludjék
és kipihenten ébred reggel
szájából égő villanykörték
potyognak, hogyha nagyot ásít
De bűvészeknek lenni néha terhes,
hogyha felteszi a kalapját,
biztos, hogy a fejére hullik
belőle egy nyúl vagy egy macska,
a szőlő fürtje szerteporlik
porcukorként, ha odamarkol,
ha orrot fújna, óra kattog
kezében zsebkendő helyett
Megtehetne száz bolondságot,
s nem tesz egyet sem: hivatása
áldozata, Midász királyként,
fásultan termeli a csodát.

